
JUBILEJ ZAVODA

U Zavodu sam proveo skoro deceniju i po, od njegovih početaka, tačnije od 1968. godine, a kasnije i celu deceniju 80-ih i početke 90-ih. Pomagao sam Stevanu Majstoroviću da osnuje i ozvaniči Zavod verujući da je kulturi Srbije neophodna jedna moderna istraživačka ustanova iz područja kulturne politike, sociologije kulture i kulturne antropologije, ustanova utemeljena na empirijskim istraživanjima ali u dosluhu sa nalogima svoga vremena, kritičkim preispitivanjem datih vrednosti i oficijelnog mišljenja. Srbija se krajem 60-ih našla na istorijskoj rasputnici između demokratije i razvoja, s jedne strane, i retrogradnih sila konzervacije i represije koje je u sebi nosio jednopartijski sistem i istrošena mitologija državnog socijalizma. Zavod je, u svom najboljem izdanju, nastojao da konceptom kulturne demokratije, odbranom slobode stvaralaštva i autonomije umetničkog čina, odbrani pluralnost i dijaloški karakter kulture i mišljenja uopšte. Koliko je u tome uspeo, pitanje je na koje će odgovor dati naši poslednici. Započeti su mnogi poslovi, pokrenute mnoge energije, otvoren jedan proevropski horizont među dorčolskim sokacima. Prema meri svoga znanja i razumevanja prilika trudio sam se da i sâm doprinesem toj plemenitoj ambiciji. U mnogo čemu nismo uspeli, mnogi su nas uspešno ometali, naročito brojni ministri kulture iz osme i devete decenije, ali, eto, stigli smo ipak do današnjeg jubileja. Verujem da će mlađi, obrazovaniji, trudoljubiviji, okupljeni oko Zavoda u ovim godinama teških iskušenja za demokratiju i modernizaciju zemlje, znati da iskoriste ono što je živo i podsticajno u tradicijama Zavoda, da odbrane stvaralačku i kritičku prirodu kulture i ustanova kulture. Očekujem da će u tome imati i podršku novopristiglih snaga političkog pluralizma, svesnih posebne odgovornosti prema kulturi i kulturnom identitetu svoga naroda. Radujem se s vama svakom vašem uspehu.

Madrid, 23. aprila 2002.

Trivo Indić